

probabiliter ad वृध् pertinent; ita *AURTI* planta, in comp. *aurti-gards*, pro *aur-s-ti*; lat. *alo*, quod ad sensum attinet, nititur formâ *caus.*, ita gr. *αλδαίνω*, goth. *alja* sagino; hib. *alt* «nursing»; gr. *ὀρῶς*, si, quod equidem puto, ad nostram radicem pertinet, proprie significaret qui crevit, unde erectus, ita lat. *altus* hib. *alt* «a high place, eminence, an edifice», nisi hoc directe venit a lat. *altus*; cf. etiam goth. *alds* Th. *alda* senex - ut mihi videtur ex *ald-da* = ऋद्ध ex अर्द्ध - ratione habitâ, vocem scr. वृद्ध qui crevit plerumque significare senex.

c. सम् *i. q. simpl.* MAN. 9.315.: कः क्षिण्वंस्तान् सम्-धनुयात्. — सम्ध्र adultus, auctus, magnus, plenus, totus. H. 1.11.: समृद्धान् वनस्पतीन् अवरुड्य; Bh. 11.29.: समृद्धवेगः; 33.: भुङ्क्त्व राज्यं संवृद्धम्. — Transl. dives, opulentus. N. 10.2.

ऋम् 6. P. (हिंसायाम् क्.) offendere, laedere, ferire, vexare, occidere.

ऋम् *m.* deus. AM.

ऋभृत् *v.* ऋभृत्तिन्.

ऋभृत्तिन् *v.* ऋभृत्तिन्.

ऋभृत्तिन् *v.* sq.

ऋभृत्तिन् *m.* (Nom. ऋभृत्तास् a Th. ऋभृत्तास्, reliqui casus fortes, Vocativo excepto, descendunt a Th. ऋभृत्तिन्, debilissimi casus a ऋभृत्) cognomen Indri. AM.

ऋम् 6. P. (हिंसायाम् क्.) *i. q.* ऋम्.

ऋष् 6. P. (गतौ) ire. (Ortum esse videtur e ऋ - अर् - adjecto ष्. Huc retulerim goth. *airz-ja* seduco, germ. vet. *irru*, lat. *erro*.)

ऋषभ *m.* 1) taurus. 2) *in fine compositorum princeps*, optimus, clarissimus, (quia taurum maximopere venerantur Indi). H. 1.17. (V. ऋ et cf. gr. *ἄρσην*.)

ऋषि *m.* sapiens, sanctus (hib. *arsan* «a sage, a man old in wisdom», *arsa*, *arsach* «old, ancient, aged»).

ऋष्टि *f.* (r. ऋष् s. ति) gladius.

ऋ

ऋ 9. P.: ऋणामि gr. 385. (गतौ) ire. (Haec radix origine eadem est atque ऋ q. v.) (*)

ए

एक (ut equidem puto, ex stirpe pronom. ए et interrog. क, v. gr. comp. 308.) unus, singulus, solus (gr. 255.). N. 12.17. H. 1.8.40. 4.7. DR. 3.3. a. b.; idem, unus idemque. N. 3.7. (Lith. *ni-ekas* nullus, hib. *each* «any», *neach* «any one, one, some one, he», *neach-tar* «neither», *neachdarach* «neutral»; gr. *ἐκά-τερος*, *ἐκά-στος* v. एकतर; lat. *aequus*, *c'-ocles* ex *ēc-ocles*, ita *caecus* = *ca-icus* primitive unoculus; goth. *ha* abjecto ए, in compositis: *haihs* unoculus Th. *haiha*, *ha-iha*, cujus

pars posterior respondet sanscrito अक्ष abjecto ष्, totum convenit, quod etiam Grimmus vidit, cum lat. *caecus*; *ha-nfs* Th. *ha-nfa* unimanus, cujus partem posteriorem per metathesin explicaverim ex पानि; *ha-lts* Th. *ha-lta* claudus, proprie, ut mihi videtur, unum pedem habens, cf. rad. *LITH* ire, unde *lithus* membrum,

(*) De adulterinâ vocali *ṛ* v. librum meum „Vocalismus” p. 181.